

Arrest

nr. 302 207 van 26 februari 2024
in de zaak RvV X / XI

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat C. BUYTAERT
Terhulpesteenweg 187
1170 BRUSSEL

tegen:

de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE XIE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Sri Lankaanse nationaliteit te zijn, op 9 februari 2024 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 30 januari 2024.

Gelet op de artikelen 39/77 en 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 16 februari 2024 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 20 februari 2024.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. WILLAERT.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat M. KALIN *loco* advocaat C. BUYTAERT.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

Verzoeker, die verklaart van Sri Lankaanse nationaliteit te zijn, wordt op 5 januari 2024 door de grensinspectie te Zaventem tegengehouden omdat hij België tracht binnen te komen zonder aan de voorwaarden van de artikelen 2 en 3 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) te voldoen en verzoekt om internationale bescherming. Diezelfde dag neemt de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie een beslissing tot vasthouding in een welbepaalde aan de grens gelegen plaats. Op 30 januari 2024 beslist de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Dit is de thans bestreden beslissing, die de volgende dag aan verzoeker per drager wordt betekend.

De bestreden beslissing luidt als volgt:

“(…)

A. Feitenrelaas

U zou over de Srilankaanse nationaliteit beschikken en afkomstig zijn uit Vasavilan. Sinds 2017 zou u als burger op de luchtmachtbasis te Pallali werken. In 2019 werd u vast benoemd. U had enkel onderhoudstaken. U werd aangeworven als bagagebehandelaar, maar bij gebrek aan werk, deed u bv. het onderhoud van de tuin. Korporaal P(...) werkte met u samen. Hij werd onderzocht en probeerde u van medeplichtigheid te beschuldigen. Na onderzoek bleek u onschuldig, maar de korporaal werd veroordeeld. Hierna zou men u op uw werk niet zo aangenaam meer behandeld hebben. In 2023 benaderde een leidinggevende sergeant, H(...), u met de vraag om bij de luchtmacht te komen. U wenste hier niet op in te gaan, wat tot dreigementen geleid zou hebben. Deze sergeant zou u zelfs hebben willen om ver rijden. Uit vrees voor uw leven zou u Sri Lanka in juli 2023 verlaten hebben. Na een kort verblijf in enkele Afrikaanse laden, bood u zich op 05/01/2024 op de luchthaven van Zaventem aan de grens aan voor een verzoek tot internationale bescherming. Op uw gsm werd een kopie van 1 pagina teruggevonden van uw paspoort. Het valse Indische paspoort waarmee u reisde zou u vernietigd hebben. Ter ondersteuning legde u volgende documenten in kopie neer: uw identiteitskaart, een contract met de airforce, uw geboorteakte, de overlijdensakte van uw vader, bankafschriften, medische documenten van uw moeder, schooldocumenten, brief van de landbouwersorganisatie, een brief van de justice of peace, een foto van uw motor en het inschrijvingsbewijs van uw motor.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, evenals dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen identificeren.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

U werd op 24 januari 2024 opgeroepen voor een persoonlijk onderhoud in het kader van een versnelde procedure. Het feit dat u waarschijnlijk te kwader trouw een identiteits- of reisdocument dat uw identiteit of nationaliteit had kunnen bewijzen, hebt vernietigd of u ervan hebt ontdaan, was tot dan toe een vaststaand feit en rechtvaardigde dat een versnelde procedure werd toegepast op de behandeling van uw verzoek tijdens deze fase van de procedure.

U verklaarde voor uw leven te moeten vrezen vanwege uw werkgever, de Srilankaanse luchtmacht, maar hieraan kan door uw tegenstrijdige; vage en ronduit ongeloofwaardige verklaringen geen enkel geloof aan worden gehecht.

U beweerde als burger voor de luchtmacht gewerkt te hebben als arbeider en na een aantal jaren zou de luchtmacht u hebben willen dwingen om als militair bij de luchtmacht te gaan. Na uw weigering vreest u voor uw leven. Dit verhaal raakt echter kant noch wal

Vooreerst legde u geen origineel bewijs van uw identiteit neer. Hoewel u beweerde over zowel een Srilankaans paspoort als een identiteitskaart te beschikken, beweerde u tevens, stereotiep, dat uw smokkelaar beide documenten afgenomen zou hebben. Daar u dit verlies nooit heeft aangegeven is dit enkel een blote bewering (CGVS, p. 3). Door het niet voorleggen van een origineel bewijs van identiteit en door het niet afleggen van een sluitende verklaring hiervoor, wordt uw oprechtheid reeds danig ondermijnd.

Wat betreft uw problemen bij de luchtmacht verklaarde u dat men u scheef begon te bekijken na uw aanvaring met korporaal P(...). Daar uw problemen hier begonnen, is het uiterst bevreemdend dat u voor de DVZ met geen woord repte over dit incident (CGVS, p.5, 6). Ook uw beschrijving van dit incident is uiterst vaag. U verklaarde dat u en de korporaal goede relaties hadden (jullie waren zoals broers). In dit licht is het bevreemdend dat hij u zou betrekken in een simpele zaak van ongeoorloofde afwezigheid. U beweerde immers dat de korporaal zijn moeder ziek was en hij haar wou bezoeken, maar geen toestemming kreeg, waarna hij gewoon ging en niet terugkeerde (CGVS, p. 8). Waarom hij u hierna in deze zaak zou willen betrekken door u te beschuldigen van LTTE-betrekkingen, daar kon u zelf geen

enkele verklaring voor geven. Uiteindelijk ging het enkel om een zieke moeder. U wist overigens ook geen enkel document met betrekking tot deze aanklacht of het onderzoek voor te leggen en bovendien kon u bitter weinig kwijt over de korporaal, ondanks jullie goede relatie. U kon eigenlijk enkel zeggen dat hij een Singhalees is. Er kan dan ook geen enkel geloof worden gehecht aan dit incident. Uw bewering dat u ten gevolge van dit incident extra geïnterviewd en gecontroleerd werd door de luchtmacht, is dan ook niet aannemelijk.

Voorts verklaarde u hierna dat u in aanvaring kwam met sergeant H(...). Echter ook dit element van uw relaas is quasi- absurd. Vooreerst kan niet anders dan opgemerkt worden dat u voor de DVZ zelfs de naam van deze sergeant niet meer kende. Dat u bij aanvang van het gehoor voor het CGVS zich plots wel deze naam wist te herinneren daar u dit wegens de spanning vergeten was, vormt geen verschooning. Voorts bestaat er ook veel onduidelijkheid omtrent uw takenpakket op uw werk. Hoewel u beweerde aangeworven te zijn voor bagagebehandeling zou u voornamelijk hebben moeten poetsen en de tuin doen. Voor de DVZ was er echter nog geen sprake van bagagebehandeling (CGVS, p. 6). Toch blijkt nu plots uit het door u neergelegde contract (zie vertaling blauwe map) dat u aangeworven was voor bagagebehandeling. Wat er ook van zij; u werkte als burger voor de luchtmacht en u verrichtte vooral handwerk. In dit licht is het dan ook volledig onbegrijpelijk dat een sergeant u opeens zou willen verplichten om bij de luchtmacht te gaan als militair. Dit viel immers op geen enkel moment onder uw taken, noch onder uw contract als burgerbediende. Men kan zich ook de vraag stellen waarom de luchtmacht u gedwongen zou willen rekruteren: het land is immers niet in oorlog; men had u kortweg niet speciaal nodig in de luchtmacht, vooral daar u niets speciaals kon of deed. Dat uw sergeant na uw weigering u zou bedreigen en zelfs zou proberen u om ver te rijden, lijkt helemaal een brug te ver. Opnieuw had uw sergeant noch de luchtmacht hier iets bij te winnen. U kon zelf ook geen enkele reden aanhalen waarom men u zou willen dwingen, noch kon u zeggen wat men van u zou verwachten na uw training (CGVS, p. 10). Hierna zou deze sergeant u hebben proberen om ver te rijden toen u op uw brommer zat. Buiten een foto van een brommer om aan te tonen dat u een brommer had en een inschrijvingsbewijs, kon u geen enkel document neerleggen dat betrekking heeft op dit incident. U zou geen bescherming gevraagd hebben, noch een klacht ingediend hebben. Dit is bevreedend daar ten tijde van uw problemen met de korporaal het juist omwille van een officieel onderzoek was, dat u onschuldig werd verklaard. Uw relaas hangt dan ook met haken en ogen aan elkaar en ontbeert elke vorm van geloofwaardigheid.

Wat betreft de door u neergelegde documenten kan het volgende opgemerkt. Vooreerst vormen dit allemaal kopies en daar deze steeds onderhevig kunnen zijn aan allerlei vormen van knip- en plakwerk kan de authenticiteit nooit gegarandeerd worden. Daarnaast blijkt uit toegevoegde informatie dat allerlei documenten in Sri Lanka gemakkelijk vervalst kunnen worden, wat logischerwijze gevolgen heeft voor het geloof in uw documenten. Wat betreft de overlijdensakte van uw vader en de ziektedocumenten van uw moeder voegen niets toe aan uw dossier. Uw poging om de ziekte van uw moeder te willen verbinden aan uw problemen, gaat niet op daar uit haar documenten blijkt dat ze al ziek is sinds 2017, dus lang voor uw problemen. Uw andere documenten, in zoverre dat ze al voor waar mogen worden aangenomen, ondersteunen uw verklaringen niet. Er kan wel uit worden afgeleid dat u als burger voor de luchtmacht werkte, maar uw beweerde problemen hierdoor blijken er niet uit. Ter ondersteuning van deze problemen legde u twee brieven voor: van een landbouwersorganisatie en van de justice of peace. Deze brieven hebben duidelijk een gesolliciteerd karakter en kunnen door wie dan ook opgesteld zijn. De vaststelling dat u de naam van de justice of peace die uw document ondertekende zelfs niet kent (hoewel u eerst beweert de naam wel te kennen, CGVS, p. 12), breekt verder elk geloof in de authenticiteit van deze documenten af.

Volledigheidshalve wijst het CGVS erop dat hoewel de oorlog tussen de Liberation Tigers of Tamil Eelam (LTTE) en het Sri Lankaanse leger in 2009 ten einde kwam, de Sri Lankaanse overheid beducht blijft voor het heropleven van de LTTE. Uit de beschikbare informatie (zie COI Focus Sri Lanka: "Situatie bij terugkeer van Tamils" van 13 september 2022) blijkt dat Gotabhaya Rajapaksa sinds zijn aantreden als president in november 2019 probeert om alle macht naar zich toe te trekken. Op 22 oktober 2020 keurde het Sri Lankaanse parlement amendement 20A goed met een tweederdemeerderheid. Meerdere geraadpleegde bronnen stelden dat de grondwetswijziging gevolgen kan hebben voor alle minderheidsgroepen in Sri Lanka en in het bijzonder voor Tamils. In 2022 werden verschillende versies voor een grondwetswijziging voorgelegd aan het parlement. Vooral nog blijft amendement 20A van kracht.

Inzake een eventueel risico bij terugkeer naar Sri Lanka, blijkt uit het door Cedoca gevoerde onderzoek dat er geen aanwijzingen zijn dat de in- en uitreisprocedures op Colombo Airport sinds de verkiezingen van november 2019 zijn veranderd. Iedereen die (gedwongen of vrijwillig) terugkeert naar Sri Lanka wordt

bij aankomst op de luchthaven van Colombo door een medewerker van de immigratiedienst gecontroleerd op zijn identiteit én op zijn eventuele aanwezigheid op zogenaamde “stop and watch lists”. Tijdens deze controle wordt ook onderzocht of de betrokkene een inbreuk op de immigratiewetgeving begaan heeft. Iedereen die op een lijst met gezochte personen (watch list) staat, of die in verband kan worden gebracht met criminaliteit of met inbreuken tegen de emigratie- en immigratiewetgeving, of die gezocht worden door Interpol zal verder ondervraagd worden. Wie op een zwarte lijst staat van personen die reeds in contact zijn gekomen met het gerecht of de politie en vervolgens een verbod hebben gekregen om te reizen (stop list) zal zeker tegengehouden worden.

Uit een analyse van de bronnen die gevallen rapporteren van detentie blijkt dat het bijna altijd gaat over personen bij wie een band met de LTTE bestaat of vermoed wordt. Personen die een betekenisvolle rol gespeeld hebben voor de zaak van het naoorlogse Tamilseparatisme en/of voor een heropening van de vijandelijkheden in Sri Lanka worden als een bedreiging voor de Srilankaanse staat beschouwd en zullen in de negatieve belangstelling van de Srilankaanse autoriteiten staan. Zij lopen een reëel risico gearresteerd te worden op grond van de Prevention of Terrorism Act (PTA).

De Sri Lankaanse autoriteiten zijn ook nog steeds op zoek naar personen waarvan ze vermoeden dat ze een gevaar zouden kunnen betekenen voor de eenheid van het land of een eventuele terugkeer van het gewelddadig Tamilseparatisme. Personen die fondsen verzamelen voor de LTTE; solide banden hebben met invloedrijke LTTEprofielen in de diaspora; en/of over organisatorische kwaliteiten beschikken blijven de negatieve aandacht van de Srilankaanse autoriteiten opwekken.

Ingevolge de sociale en politieke omwentelingen die eind 2021 van start gingen, richten de autoriteiten hun aandacht momenteel in de eerste plaats op burgermaatschappijactivisten, journalisten, studenten, demonstranten en religieuze leiders die de algemene socio-economische toestand aan de kaak stellen. In deze context worden personen die bij terugkeer gedetineerd worden omdat ze op een stop and watch list staan, voor zover ze niet betrokken zijn bij de anti-regeringsprotesten van 2022, stelselmatig na korte tijd detentie op borg vrijgelaten. Wanneer zo'n vrijgelaten terugkeerder ervan verdacht wordt banden te onderhouden met de LTTE zal hij (of zij) nadien in zijn woonplaats wel nog verder gemonitord worden door de veiligheidsdiensten. Deze monitoring duurt minstens 24 maanden en verloopt grondig maar er is hierbij geen sprake meer van (white van-) verdwijningen en ook niet van andere, ernstige mensenrechtenschendingen. De laatste jaren zijn er geen terugkeerders (van gelijk welke etnie) meer gearresteerd op basis van de PTA, noch op de luchthaven, noch in een tweede fase.

Soms worden ook personen aangehouden op de luchthaven omwille van inbreuken tegen de migratiewetgeving. Een vrijstelling op borg binnen de 24 uur is hierbij de regel maar dit geldt niet voor gearresteerden van wie vermoed wordt dat ze betrokken zijn bij het organiseren of faciliteren van een illegale uitreis, die betrokken zijn bij documentenfraude, die gebruik gemaakt hebben van twee paspoorten, of die op een lijst van gezochte personen staan. Inbreuken op de migratiewetgeving kunnen leiden tot strafprocedures. Hierbij wordt geen onderscheid gemaakt tussen Tamils en personen van andere etnieën. Uit het gegeven dat men bij een terugkeer naar Sri Lanka mogelijks strafrechtelijk vervolgd kan worden wegens het overtreden van de Sri Lankaanse wetgeving kan op zich evenwel geen reëel risico op ernstige schade worden afgeleid. Een soevereine staat heeft immers het recht om redelijke maatregelen te nemen om de in het land vigerende immigratiewetgeving te handhaven.

Hierbij dient aansluitend te worden opgemerkt dat er in uw hoofde werd vastgesteld dat u niet aannemelijk heeft gemaakt Sri Lanka op illegale wijze te hebben verlaten, dan wel hierbij gebruik zou hebben gemaakt van (ver)vals(t)e documenten. U gaf immers zelf aan het land met gebruik van uw eigen paspoort verlaten te hebben; enkel bij het tweede deel van uw reis, naar België, ozu u gebruik hebben gemaakt van een vervalst stuk (CGVS, p.3).

Uit een analyse van de beschikbare informatie blijkt dat het louter profiel van Tamil uit Sri Lanka op zich niet voldoende is om aanspraak te maken op internationale bescherming. Uit de beschikbare informatie (zie COI Focus Sri Lanka: “Situatie bij terugkeer van Tamils” van 13 september 2022) blijkt immers niet dat Tamils ingeval van terugkeer naar Sri Lanka meer geviseerd worden of meer risico lopen om strafrechtelijk vervolgd te dan andere etnieën louter omdat ze Tamil zijn. Evenmin blijkt uit deze informatie dat een afgewezen verzoeker om internationale bescherming bij een terugkeer naar Sri Lanka het risico loopt blootgesteld te worden aan een mensonterende of vernederende behandeling of bestraffing louter omdat hij in het buitenland een verzoek om internationale bescherming heeft ingediend.

Gezien u geen gewag maakt van, al dan niet (on)rechtstreeks, banden te hebben met de LTTE, en u niet aannemelijk heeft gemaakt dat u Sri Lanka op illegale wijze verlaten heeft, acht het CGVS aldus, alle risicofactoren in acht nemende, een terugkeer naar Sri Lanka mogelijk voor u.

Gelet op het gegeven dat u zich voor uw verzoek om subsidiaire bescherming op geen andere motieven baseert dan deze van uw asielrelaas, kan u daarenboven, gezien het ongeloofwaardig / ongegrond karakter van uw verzoek om internationale bescherming de subsidiaire beschermingsstatus op grond van artikel 48/4, §2, sub a en b van de Vreemdelingenwet niet worden toegekend.

U brengt geen elementen aan waaruit zou moeten blijken dat er in uw land van herkomst sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Er zijn dus geen elementen in het dossier die de toekenning van een subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet rechtvaardigen.

De informatie waarop het CGVS zich beroept in bovenstaande beslissing werd als bijlage aan het administratief dossier toegevoegd.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Het verzoekschrift

2.1.1. In een enig middel voert verzoeker de schending aan van de artikelen 48/2, 48/3, 48/4, 48/6, 48/7 en 57/6 van de Vreemdelingenwet, van artikel 3 van het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden, ondertekend te Rome op 4 november 1950 en goedgekeurd bij wet van 13 mei 1955 (hierna: het EVRM), van artikel 27 van het koninklijk besluit van 11 juli 2003 tot regeling van de werking van en de rechtspleging voor het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (hierna: het koninklijk besluit van 11 juli 2003), van de materiële motiveringsplicht, van het zorgvuldigheidsbeginsel en van het verbod van willekeur.

Na een theoretisch betoog over de door hem geschonden geachte bepalingen en beginselen, de bewijslast in asielzaken en de elementen die moeten worden in aanmerking genomen om de geloofwaardigheid te beoordelen, citeert verzoeker uitvoerig uit landeninformatie over Sri Lanka van Human Rights Watch en Amnesty International, waarvan hij de weblinks voegt.

Verzoeker laat verder het volgende gelden:

“Uit het bovenstaande volgt dat de vrees van verzoeker reëel is en de aantijgingen van het CGVS inzake details over het asielrelaas van verzoeker en documenten volledig weerlegd worden. Ook de niet ter zake doende gegevens zoals reisweg en identiteitsdocument zijn niet van orde om het relaas van verzoeker te weerleggen. Zij vrees in Sri Lanka is immers reëel en zijn identiteit van Sri Lanka is een vaststaand gegeven dat niet kan worden betwist.

Zelfs al is er geen absolute zekerheid dat verzoeker zou worden vervolgd - quod non -, op zijn minst dient er te worden vastgesteld dat er een redelijke kans bestaat dat hij zal worden vervolgd en moet op zijn minst worden vastgesteld dat het asielrelaas gebeurd zou kunnen zijn.

Er is geen rekening gehouden met het feit dat verzoeker verward en ernstig getraumatiseerd is door wat er gebeurd is. Verzoeker klaagt aan dat in de bestreden beslissing de klemtoon wordt gelegd op onwetendheid van bepaalde elementen en gegevens en het feit dat zijn verklaringen als ongeloofwaardig worden afgedaan. Verzoeker stelt dat er geen rekening gehouden werd met het feit dat hij ten zeerste getraumatiseerd is door wat er gebeurd is. Verzoeker merkt op dat hij de werkelijke gebeurtenissen heeft verteld, maar dat hij niet van alles en van elk detail op de hoogte kan zijn. Hij stelt dat hij in de mate van het mogelijke geantwoord heeft op de vragen die hem werden gesteld, maar meent dat hij uiteraard niet alles wist en ook niet alles kon weten. Tevens voert verzoeker aan dat van hem niet kan worden verwacht dat hij allé elementen die hij aanvoert, bewijst. Hij benadrukt tenslotte dat het een essentieel rechtsprincipe is dat kwade trouw nooit wordt vermoed, doch dient bewezen te worden. Derhalve hekelt verzoeker het feit dat het CGVS zijn verklaringen zomaar éézijdig afwijst als zijnde ongeloofwaardig.

In tegenstelling tot het CGVS beweert nam verzoeker wel degelijk op tijd de vlucht en diende hij zijn aanvraag in omwille van gegronde motieven. Dat hij daartoe enige tijd heeft gewacht kan hem niet worden verweten en doet geen afbreuk aan zijn vrees.

Verder dient te worden opgemerkt dat het CGVS een actieve samenwerkingsplicht heeft met de verzoeker. Het Hof van Justitie stelt daartoe dat " (...)" (HvJ 22 november 2012, C-277/11, M.M./Ierland, § 66). Verder neemt ook het EHRM aan dat er een bepaalde onderzoeksplicht rust op de asielinstanties. Dit komt zeer duidelijk tot uiting in de recente uitspraak van het EHRM in de zaak Singh en anderen tegen België (EHRM 2 oktober 2012, nr. 33210/11, Singh en anderen/België).

De beoordeling van de geloofwaardigheid van het relaas is slechts een onderdeel van de vaststelling van een EVRM-risico. Ondanks het feit dat het CGVS poogt ongeloofwaardigheid van het asielrelaas van verzoeker vast te stellen, kunnen elementen daaruit nog steeds leiden tot een EVRM-schending (EHRM in de zaak Said tegen Nederland en EHRM in de zaak FH tegen Zweden).

In casu merkt verzoeker op dat het CGVS er zich van moet vergewissen dat hij geen enkel risico loopt op een mensonterende behandeling ingeval van terugkeer naar zijn land van herkomst. Het CGVS heeft deze oefening niet afdoende gedaan."

Verzoeker betoogt verder dat hij voldoet aan de in artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet gestelde voorwaarden waaronder het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (hierna: het CGVS), bij gebrek aan bewijselementen, een vluchtrelaas toch geloofwaardig kan bevinden.

2.1.2. Aan het verzoekschrift worden geen nieuwe stavingstukken gevoegd.

2.2. Beoordeling

2.2.1. Ontvankelijkheid van het middel

2.2.1.1. Luidens artikel 39/69, § 1, tweede lid, 4° van de Vreemdelingenwet moet het verzoekschrift op straffe van nietigheid "een uiteenzetting van de feiten en middelen bevatten die ter ondersteuning van het beroep worden ingeroepen". Onder "middel" wordt begrepen een voldoende duidelijke omschrijving van de door de bestreden beslissing overtreden rechtsregel of rechtsprincipe en van de wijze waarop die rechtsregel of dat rechtsprincipe door de bestreden beslissing wordt geschonden (RvS 22 januari 2010, nr. 199.798). Te dezen voert verzoeker de schending aan van de artikelen 48/2 en 57/6 van de Vreemdelingenwet en van het verbod van willekeur, doch geeft hij niet de minste toelichting over de wijze waarop hij deze bepalingen van de Vreemdelingenwet en dit beginsel geschonden acht.

2.2.1.2. In de mate dat verzoeker aanvoert dat artikel 3 van het EVRM wordt geschonden, dient te worden vastgesteld dat de bevoegdheid van de commissaris-generaal in dezen beperkt is tot het onderzoek naar de nood aan internationale bescherming in de zin van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Bovendien houdt de bestreden beslissing op zich geen verwijderingsmaatregel in.

2.2.1.3. Waar verzoeker nog de schending aanvoert van artikel 27 van het koninklijk besluit van 11 juli 2003, wijst de Raad erop dat deze bepaling bij artikel 16 van het koninklijk besluit van 27 juni 2018 tot wijziging van het koninklijk besluit van 11 juli 2003 tot regeling van de werking van en de rechtspleging voor het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen met ingang van 21 juli 2018 werd opgeheven.

2.2.1.4. Het enig middel is, wat het voorgaande betreft, niet-ontvankelijk.

2.2.2. Beoordeling in het licht van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet

Verzoeker verklaart zijn land van herkomst, Sri Lanka, te hebben verlaten uit vrees voor zijn werkgever, de Sri Lankaanse luchtmacht, bij wie hij sinds 2017 als arbeider zou zijn tewerkgesteld doch die hem in 2023 zou hebben willen dwingen om als militair bij de luchtmacht te gaan, wat verzoeker zou hebben geweigerd, met dreigementen tot gevolg.

De Raad is na grondige lezing van het administratief dossier in navolging van de commissaris-generaal van oordeel dat geen geloof kan worden gehecht aan verzoekers voorgehouden vluchtrelaas en vrees. De commissaris-generaal motiveert in de bestreden beslissing immers op goede gronden als volgt:

"Vooreerst legde u geen origineel bewijs van uw identiteit neer. Hoewel u beweerde over zowel een Srilankaans paspoort als een identiteitskaart te beschikken, beweerde u tevens, stereotiep, dat uw

smokkelaar beide documenten afgenomen zou hebben. Daar u dit verlies nooit heeft aangegeven is dit enkel een blote bewering (CGVS, p. 3). Door het niet voorleggen van een origineel bewijs van identiteit en door het niet afleggen van een sluitende verklaring hiervoor, wordt uw oprechtheid reeds danig ondermijnd.

Wat betreft uw problemen bij de luchtmacht verklaarde u dat men u scheef begon te bekijken na uw aanvaring met korporaal P(...). Daar uw problemen hier begonnen, is het uiterst bevreemdend dat u voor de DVZ met geen woord repte over dit incident (CGVS, p.5, 6). Ook uw beschrijving van dit incident is uiterst vaag. U verklaarde dat u en de korporaal goede relaties hadden (jullie waren zoals broers). In dit licht is het bevreemdend dat hij u zou betrekken in een simpele zaak van ongeoorloofde afwezigheid. U beweerde immers dat de korporaal zijn moeder ziek was en hij haar wou bezoeken, maar geen toestemming kreeg, waarna hij gewoon ging en niet terugkeerde (CGVS, p. 8). Waarom hij u hierna in deze zaak zou willen betrekken door u te beschuldigen van LTTE-betrekkingen, daar kon u zelf geen enkele verklaring voor geven. Uiteindelijk ging het enkel om een zieke moeder. U wist overigens ook geen enkel document met betrekking tot deze aanklacht of het onderzoek voor te leggen en bovendien kon u bitter weinig kwijt over de korporaal, ondanks jullie goede relatie. U kon eigenlijk enkel zeggen dat hij een Singhalees is. Er kan dan ook geen enkel geloof worden gehecht aan dit incident. Uw bewering dat u ten gevolge van dit incident extra geïnterviewd en gecontroleerd werd door de luchtmacht, is dan ook niet aannemelijk.

Voorts verklaarde u hierna dat u in aanvaring kwam met sergeant H(...). Echter ook dit element van uw relaas is quasi- absurd. Vooreerst kan niet anders dan opgemerkt worden dat u voor de DVZ zelfs de naam van deze sergeant niet meer kende. Dat u bij aanvang van het gehoor voor het CGVS zich plots wel deze naam wist te herinneren daar u dit wegens de spanning vergeten was, vormt geen verschuiving. Voorts bestaat er ook veel onduidelijkheid omtrent uw takenpakket op uw werk. Hoewel u beweerde aangeworven te zijn voor bagagebehandeling zou u voornamelijk hebben moeten poetsen en de tuin doen. Voor de DVZ was er echter nog geen sprake van bagagebehandeling (CGVS, p. 6). Toch blijkt nu plots uit het door u neergelegde contract (zie vertaling blauwe map) dat u aangeworven was voor bagagebehandeling. Wat er ook van zij; u werkte als burger voor de luchtmacht en u verrichtte vooral handwerk. In dit licht is het dan ook volledig onbegrijpelijk dat een sergeant u opeens zou willen verplichten om bij de luchtmacht te gaan als militair. Dit viel immers op geen enkel moment onder uw taken, noch onder uw contract als burgerbediende. Men kan zich ook de vraag stellen waarom de luchtmacht u gedwongen zou willen rekruteren: het land is immers niet in oorlog; men had u kortweg niet speciaal nodig in de luchtmacht, vooral daar u niets speciaals kon of deed. Dat uw sergeant na uw weigering u zou bedreigen en zelfs zou proberen u om ver te rijden, lijkt helemaal een brug te ver. Opnieuw had uw sergeant noch de luchtmacht hier iets bij te winnen. U kon zelf ook geen enkele reden aanhalen waarom men u zou willen dwingen, noch kon u zeggen wat men van u zou verwachten na uw training (CGVS, p. 10). Hierna zou deze sergeant u hebben proberen om ver te rijden toen u op uw brommer zat. Buiten een foto van een brommer om aan te tonen dat u een brommer had en een inschrijvingsbewijs, kon u geen enkel document neerleggen dat betrekking heeft op dit incident. U zou geen bescherming gevraagd hebben, noch een klacht ingediend hebben. Dit is bevreemdend daar ten tijde van uw problemen met de korporaal het juist omwille van een officieel onderzoek was, dat u onschuldig werd verklaard. Uw relaas hangt dan ook met haken en ogen aan elkaar en ontbeert elke vorm van geloofwaardigheid.

Wat betreft de door u neergelegde documenten kan het volgende opgemerkt worden. Vooreerst vormen dit allemaal kopies en daar deze steeds onderhevig kunnen zijn aan allerlei vormen van knip- en plakwerk kan de authenticiteit nooit gegarandeerd worden. Daarnaast blijkt uit toegevoegde informatie dat allerlei documenten in Sri Lanka gemakkelijk vervalst kunnen worden, wat logischerwijze gevolgen heeft voor het geloof in uw documenten. Wat betreft de overlijdensakte van uw vader en de ziektedocumenten van uw moeder voegen niets toe aan uw dossier. Uw poging om de ziekte van uw moeder te willen verbinden aan uw problemen, gaat niet op daar uit haar documenten blijkt dat ze al ziek is sinds 2017, dus lang voor uw problemen. Uw andere documenten, in zoverre dat ze al voor waar mogen worden aangenomen, ondersteunen uw verklaringen niet. Er kan wel uit worden afgeleid dat u als burger voor de luchtmacht werkte, maar uw beweerde problemen hierdoor blijken er niet uit. Ter ondersteuning van deze problemen legde u twee brieven voor: van een landbouwersorganisatie en van de justice of peace. Deze brieven hebben duidelijk een gesolliciteerd karakter en kunnen door wie dan ook opgesteld zijn. De vaststelling dat u de naam van de justice of peace die uw document ondertekende zelfs niet kent (hoewel u eerst beweert de naam wel te kennen, CGVS, p. 12), breekt verder elk geloof in de authenticiteit van deze documenten af."

Hieruit blijkt dat de commissaris-generaal het verzoek om internationale bescherming van verzoeker op individuele wijze heeft onderzocht en omstandig en duidelijk de motieven heeft uiteengezet waarop zij haar beslissing baseert. Verzoeker onderneemt in voorliggend verzoekschrift geen ernstige poging om deze motieven van de bestreden beslissing te weerleggen of te ontkrachten. Het komt nochtans aan hem

toe om deze motieven aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen, waartoe hij in gebreke blijft. Hij blijft immers in wezen steken in een theoretische uiteenzetting over de beoordeling van de geloofwaardigheid van zijn relaas, waarin hij voor het overige volhardt, in het herhalen van zijn vrees voor vervolging, in het algemene betoog dat hij niet van alles en van elk detail op de hoogte kan zijn en in het minimaliseren dan wel zonder meer tegenspreken van de gevolgtrekkingen van de commissaris-generaal, waarmee hij echter haar terechte bevindingen niet ontkracht en zijn beweerde vrees voor vervolging niet aannemelijk maakt.

Verzoeker kan voorts niet worden gevolgd waar hij aanvoert dat hij verward en ernstig getraumatiseerd is door wat er is gebeurd. Hij beperkt zich wat dit betreft tot een loutere bewering die op geen enkele wijze wordt gestaafd met enig medisch attest, laat staan dat verzoeker zou aantonen dat zijn oordeelsvermogen ten gevolge van een opgelopen trauma dermate is aangetast dat hij niet in staat zou zijn om volwaardige verklaringen af te leggen in het kader van zijn verzoek om internationale bescherming. Daarenboven heeft verzoeker noch zijn advocaat tijdens het persoonlijk onderhoud gewezen op een dermate psychische problematiek dat hij niet in staat zou zijn om op volwaardige, zelfstandige en functionele wijze deel te nemen aan de administratieve procedure en zijn vluchtmotieven naar behoren uiteen te zetten. Verzoeker laat bovendien na *in concreto* aan te tonen dat, waar of op welke wijze het beweerde trauma zijn verklaringen zou hebben beïnvloed. Evenmin toont hij aan dat of op welke wijze dit van invloed zou zijn geweest op de bestreden motivering en beslissing. De Raad merkt in dit verband nog op dat elk gehoorgesprek stress en emoties met zich meebrengt, maar dat dit geen afbreuk doet aan de plicht om het vluchtrelaas zo correct en volledig mogelijk te vertellen (RvS 5 januari 2007, nr. 166.377).

Waar verzoeker in voorliggend verzoekschrift uitvoerig citeert uit objectieve landeninformatie over de (veiligheids)situatie in Sri Lanka, zonder deze algemene informatie op zijn persoonlijke situatie te betrekken, weerlegt noch ontkracht hij de hoger aangehaalde concrete en pertinente motieven van de bestreden beslissing, die betrekking hebben op zijn persoonlijk relaas. Een verwijzing naar algemene informatie kan niet volstaan om aan te tonen dat hij in zijn land van herkomst werkelijk wordt bedreigd en vervolgd. Deze vrees voor vervolging dient *in concreto* te worden aangetoond en verzoeker blijft daartoe in gebreke.

Waar verzoeker nog aanvoert dat hij "*[i]jn tegenstelling tot het CGVS beweert*" wel degelijk "*op tijd*" is gevlucht en hem niet kan worden verweten dat hij enige tijd heeft gewacht om een verzoek om internationale bescherming in te dienen, is het de Raad niet duidelijk welke motieven van de bestreden beslissing hij concreet tracht te weerleggen. Nergens in de bestreden beslissing kan worden gelezen dat aan verzoeker verweten wordt dat hij getalmd heeft om een verzoek om internationale bescherming in te dienen. Voormeld betoog is dan ook niet dienstig.

Het voorgaande mede in acht genomen kan de commissaris-generaal verder worden bijgetreden waar zij in de bestreden beslissing overweegt als volgt:

"Volledigheidshalve wijst het CGVS erop dat hoewel de oorlog tussen de Liberation Tigers of Tamil Eelam (LTTE) en het Sri Lankaanse leger in 2009 ten einde kwam, de Sri Lankaanse overheid beducht blijft voor het heropleven van de LTTE. Uit de beschikbare informatie (zie COI Focus Sri Lanka: "Situatie bij terugkeer van Tamils" van 13 september 2022) blijkt dat Gotabhaya Rajapaksa sinds zijn aantreden als president in november 2019 probeert om alle macht naar zich toe te trekken. Op 22 oktober 2020 keurde het Sri Lankaanse parlement amendement 20A goed met een tweederdemeerderheid. Meerdere geraadpleegde bronnen stelden dat de grondwetswijziging gevolgen kan hebben voor alle minderheidsgroepen in Sri Lanka en in het bijzonder voor Tamils. In 2022 werden verschillende versies voor een grondwetswijziging voorgelegd aan het parlement. Vooralsnog blijft amendement 20A van kracht.

Inzake een eventueel risico bij terugkeer naar Sri Lanka, blijkt uit het door Cedoca gevoerde onderzoek dat er geen aanwijzingen zijn dat de in- en uitreisprocedures op Colombo Airport sinds de verkiezingen van november 2019 zijn veranderd. Iedereen die (gedwongen of vrijwillig) terugkeert naar Sri Lanka wordt bij aankomst op de luchthaven van Colombo door een medewerker van de immigratiedienst gecontroleerd op zijn identiteit én op zijn eventuele aanwezigheid op zogenaamde "stop and watch lists". Tijdens deze controle wordt ook onderzocht of de betrokkene een inbreuk op de immigratiewetgeving begaan heeft. Iedereen die op een lijst met gezochte personen (watch list) staat, of die in verband kan worden gebracht met criminaliteit of met inbreuken tegen de emigratie- en immigratiewetgeving, of die gezocht worden door Interpol zal verder ondervraagd worden. Wie op een zwarte lijst staat van personen die reeds in contact zijn gekomen met het gerecht of de politie en vervolgens een verbod hebben gekregen om te reizen (stop list) zal zeker tegengehouden worden.

Uit een analyse van de bronnen die gevallen rapporteren van detentie blijkt dat het bijna altijd gaat over personen bij wie een band met de LTTE bestaat of vermoed wordt. Personen die een betekenisvolle rol gespeeld hebben voor de zaak van het naoorlogse Tamilseparatisme en/of voor een heropening van de vijandelijkheden in Sri Lanka worden als een bedreiging voor de Srilankaanse staat beschouwd en zullen in de negatieve belangstelling van de Srilankaanse autoriteiten staan. Zij lopen een reëel risico gearresteerd te worden op grond van de Prevention of Terrorism Act (PTA).

De Sri Lankaanse autoriteiten zijn ook nog steeds op zoek naar personen waarvan ze vermoeden dat ze een gevaar zouden kunnen betekenen voor de eenheid van het land of een eventuele terugkeer van het gewelddadig Tamilseparatisme. Personen die fondsen verzamelen voor de LTTE; solide banden hebben met invloedrijke LTTEprofielen in de diaspora; en/of over organisatorische kwaliteiten beschikken blijven de negatieve aandacht van de Srilankaanse autoriteiten opwekken.

Ingevolge de sociale en politieke omwentelingen die eind 2021 van start gingen, richten de autoriteiten hun aandacht momenteel in de eerste plaats op burgermaatschappijactivisten, journalisten, studenten, demonstranten en religieuze leiders die de algemene socio-economische toestand aan de kaak stellen. In deze context worden personen die bij terugkeer gedetineerd worden omdat ze op een stop and watch list staan, voor zover ze niet betrokken zijn bij de anti-regeringsprotesten van 2022, stelselmatig na korte tijd detentie op borg vrijgelaten. Wanneer zo'n vrijgelaten terugkeerder ervan verdacht wordt banden te onderhouden met de LTTE zal hij (of zij) nadien in zijn woonplaats wel nog verder gemonitord worden door de veiligheidsdiensten. Deze monitoring duurt minstens 24 maanden en verloopt grondig maar er is hierbij geen sprake meer van (white van-) verdwijningen en ook niet van andere, ernstige mensenrechtenschendingen. De laatste jaren zijn er geen terugkeerders (van gelijk welke etnie) meer gearresteerd op basis van de PTA, noch op de luchthaven, noch in een tweede fase.

Soms worden ook personen aangehouden op de luchthaven omwille van inbreuken tegen de migratiewetgeving. Een vrijstelling op borg binnen de 24 uur is hierbij de regel maar dit geldt niet voor gearresteerden van wie vermoed wordt dat ze betrokken zijn bij het organiseren of faciliteren van een illegale uitreis, die betrokken zijn bij documentenfraude, die gebruik gemaakt hebben van twee paspoorten, of die op een lijst van gezochte personen staan. Inbreuken op de migratiewetgeving kunnen leiden tot strafprocedures. Hierbij wordt geen onderscheid gemaakt tussen Tamils en personen van andere etnieën. Uit het gegeven dat men bij een terugkeer naar Sri Lanka mogelijks strafrechtelijk vervolgd kan worden wegens het overtreden van de Sri Lankaanse wetgeving kan op zich evenwel geen reëel risico op ernstige schade worden afgeleid. Een soevereine staat heeft immers het recht om redelijke maatregelen te nemen om de in het land vigerende immigratiewetgeving te handhaven.

Hierbij dient aansluitend te worden opgemerkt dat er in uw hoofde werd vastgesteld dat u niet aannemelijk heeft gemaakt Sri Lanka op illegale wijze te hebben verlaten, dan wel hierbij gebruik zou hebben gemaakt van (ver)vals(t)e documenten. U gaf immers zelf aan het land met gebruik van uw eigen paspoort verlaten te hebben; enkel bij het tweede deel van uw reis, naar België, ozu u gebruik hebben gemaakt van een vervalst stuk (CGVS, p.3).

Uit een analyse van de beschikbare informatie blijkt dat het louter profiel van Tamil uit Sri Lanka op zich niet voldoende is om aanspraak te maken op internationale bescherming. Uit de beschikbare informatie (zie COI Focus Sri Lanka: "Situatie bij terugkeer van Tamils" van 13 september 2022) blijkt immers niet dat Tamils ingeval van terugkeer naar Sri Lanka meer gevisieerd worden of meer risico lopen om strafrechtelijk vervolgd te dan andere etnieën louter omdat ze Tamil zijn. Evenmin blijkt uit deze informatie dat een afgewezen verzoeker om internationale bescherming bij een terugkeer naar Sri Lanka het risico loopt blootgesteld te worden aan een mensonterende of vernederende behandeling of bestraffing louter omdat hij in het buitenland een verzoek om internationale bescherming heeft ingediend.

Gezien u geen gewag maakt van, al dan niet (on)rechtstreeks, banden te hebben met de LTTE, en u niet aannemelijk heeft gemaakt dat u Sri Lanka op illegale wijze verlaten heeft, acht het CGVS aldus, alle risicofactoren in acht nemende, een terugkeer naar Sri Lanka mogelijk voor u."

Verzoeker slaagt er niet in deze pertinente motieven, die steun vinden in het administratief dossier, te weerleggen of te ontcrachten. De informatie die hij in zijn verzoekschrift aanhaalt ligt in lijn met de informatie op basis waarvan de commissaris-generaal tot de hierboven aangehaalde overwegingen en conclusies komt. Hieruit blijkt niet dat het louter profiel van Tamil uit Sri Lanka op zich voldoende is om aanspraak te maken op internationale bescherming, noch dat een terugkeer naar Sri Lanka voor verzoeker niet mogelijk zou zijn.

De Raad wijst er tot slot op dat de bewijslast in beginsel bij de verzoeker om internationale bescherming zelf rust. Waar verzoeker in zijn verzoekschrift ingaat op de samenwerkingsplicht in hoofde van de asielinstanties, gaat hij er klaarblijkelijk aan voorbij dat de samenwerkingsplicht vervat in artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU van het Europees Parlement en de Raad van 13 december 2011 inzake normen voor de erkenning van onderdanen van derde landen of staatlozen als personen die internationale

bescherming genieten, voor een uniforme status voor vluchtelingen of voor personen die in aanmerking komen voor subsidiaire bescherming, en voor de inhoud van de verleende bescherming (herschikking) geen synoniem is voor “*gedeelde bewijslast*”, maar hoogstens een nuancering inhoudt van de bewijslast die in beginsel op de schouders van de verzoeker om internationale bescherming rust. De samenwerkingsplicht vervat in de tweede zin van artikel 4, eerste lid van voormelde richtlijn volgt immers pas nadat de bewijslast, zoals omschreven in de eerste zin van voornoemd artikel, in de eerste plaats bij de verzoeker om internationale bescherming is gelegd. De asielinstanties moeten niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn en het is evenmin hun taak om zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen. De samenwerkingsplicht die op de schouders van de asielinstanties rust doet dus geen afbreuk aan de verplichting van de verzoeker om internationale bescherming om de relevante gegevens noodzakelijk voor de beoordeling van de gegrondheid van zijn verzoek om internationale bescherming spontaan en zo spoedig mogelijk te verstrekken. Het is dan ook aan verzoeker om alle nodige elementen voor de beoordeling van zijn verzoek om internationale bescherming aan te reiken en de door hem voorgehouden feiten en vrees *in concreto* aannemelijk te maken, waartoe hij – gelet op het voorgaande – in gebreke blijft.

In zoverre verzoeker van mening is dat hem het voordeel van de twijfel moet worden verleend waar hij stelt dat van hem niet kan worden verwacht dat hij alle elementen die hij aanvoert bewijst, is de Raad van oordeel dat voorgaande vaststellingen volstaan om te besluiten dat niet kan worden aangenomen dat in dezen is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden zoals bepaald in artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet. Derhalve kan het voordeel van de twijfel niet worden verleend aan verzoeker.

Het betoog van verzoeker is niet dienstig om de gedetailleerde en pertinente motieven van de bestreden beslissing, die draagkrachtig zijn, steun vinden in het administratief dossier en betrekking hebben op de kern van zijn vluchtrelaas, te weerleggen of te ontkrachten. Het geheel van deze motieven blijft dan ook onverminderd overeind en wordt door de Raad tot de zijne gemaakt en beschouwd als zijnde hier hernomen.

In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1 van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953, en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet in aanmerking worden genomen.

2.2.3. Beoordeling in het licht van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet

2.2.3.1. Met betrekking tot de ernstige schade zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, a) van de Vreemdelingenwet, stelt de Raad vast dat verzoeker geen concrete elementen aanbrengt op basis waarvan een reëel risico op de doodstraf of executie kan worden afgeleid.

2.2.3.2. In zoverre verzoeker zich met betrekking tot de ernstige schade zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet beroept op dezelfde motieven als deze aangehaald ter staving van zijn vrees voor vervolging, kan de Raad volstaan met te verwijzen naar de hoger gedane vaststellingen daarover.

Voorts wordt vastgesteld dat verzoeker geen andere concrete persoonlijke kenmerken en omstandigheden aantoont waaruit blijkt dat hij een reëel risico loopt op foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing omdat hij specifiek wordt geviséerd. Verzoeker maakt geen gewag van andere persoonlijke problemen die hij de laatste jaren in Sri Lanka zou hebben gekend.

2.2.3.3. Wat betreft de ernstige schade zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet, stelt de Raad vast dat er geen elementen voorhanden zijn waaruit blijkt dat er in Sri Lanka actueel sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict, zodat er ten aanzien van verzoeker geen zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

2.2.3.4. Gelet op het voormelde toont verzoeker niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar Sri Lanka een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet.

2.2.4. Uit het voorgaande blijkt dat verzoeker niet aannemelijk maakt dat de commissaris-generaal op basis van een niet-correcte feitenvinding of op kennelijk onredelijke wijze tot de bestreden beslissing is

gekomen. De schending van de materiële motiveringsplicht, in het licht van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, kan niet worden aangenomen. Evenmin toont verzoeker een schending aan van het verbod van willekeur.

2.2.5. Omtrent de aangevoerde schending van het zorgvuldigheidsbeginsel moet worden vastgesteld dat dit beginsel de commissaris-generaal oplegt haar beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en deze te steunen op een correcte feitenvinding. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoeker door het CGVS genoegzaam werd gehoord. Tijdens een persoonlijk onderhoud kreeg hij de mogelijkheid zijn vluchtmotieven uiteen te zetten en zijn argumenten kracht bij te zetten en kon hij nieuwe en/of aanvullende stukken neerleggen, dit alles in aanwezigheid van zijn advocaat en een tolk die het Tamil machtig is. De Raad stelt verder vast dat de commissaris-generaal zich voor het nemen van de bestreden beslissing heeft gesteund op alle gegevens van het administratief dossier, op algemeen bekende gegevens over het land van herkomst van verzoeker en op alle dienstige stukken. Het betoog dat de commissaris-generaal niet zorgvuldig tewerk is gegaan kan bijgevolg niet worden bijgetreden.

2.2.6. Waar verzoeker verwijst naar artikel 48/7 van de Vreemdelingenwet, wijst de Raad erop dat hierin wordt gesteld dat er een duidelijke aanwijzing is dat de vrees voor vervolging gegrond is en het risico op ernstige schade reëel is indien de asielzoeker in het verleden reeds werd vervolgd, of reeds ernstige schade heeft ondergaan, of reeds rechtstreeks is bedreigd met dergelijke vervolging of met dergelijke schade. Gelet op bovenstaande vaststellingen is er *in casu* echter geen sprake van een eerdere vervolging of ernstige schade in de zin van artikel 48/7 van de Vreemdelingenwet. Verzoekers verwijzing ter zake is dan ook niet dienstig.

2.2.7. Waar verzoeker in "*nog meer ondergeschikte orde*" vraagt zijn zaak terug te zenden naar het CGVS voor verder onderzoek, wijst de Raad erop dat hij slechts de bevoegdheid heeft om de beslissing van de commissaris-generaal tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus te vernietigen om redenen vermeld in artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet. Zoals blijkt uit wat voorafgaat, toont verzoeker echter niet aan dat er een substantiële onregelmatigheid kleeft aan de bestreden beslissing die door de Raad niet kan worden hersteld, noch toont hij aan dat er essentiële elementen ontbreken die inhouden dat de Raad niet kan komen tot een bevestiging of een hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen hiertoe te moeten bevelen. Het verzoek tot vernietiging kan bijgevolg niet worden ingewilligd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zesentwintig februari tweeduizend vierentwintig door:

S. WILLAERT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

I. VERLOOY,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

I. VERLOOY

S. WILLAERT